

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА
05 Број: 011-7380/2017
14. август 2017. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 14. 08. 2017

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
03	320-2209/12		

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту, с предлогом да се, сагласно члану 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

За представника Владе у Народној скупштини одређен је Бранислав Недимовић, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, а за поверилике Данијела Милосављевић-Остојић вршилац дужности помоћника министра пољопривреде, шумарства и водопривреде, Драгана Гојевац, вршилац дужности директора Управе за пољопривредно земљиште у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Ружица Трипилић, начелник у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде и проф. др Драган Милић, посебни саветник у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде.

**ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ**

Члан 1.

У Закону о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 65/08 – др. закон, 41/09 и 112/15), у члану 1. став 4. после речи: „правно лице” додају се запета и речи: „осим ако овим законом није другачије одређено у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 83/08 и 12/14 – у даљем тексту: Споразум)“.

Члан 2.

У глави V. Коришћење пољопривредног земљишта, у одељку 2. Коришћење пољопривредног земљишта у државној својини назив пододељка 2.2. Промет пољопривредног земљишта у државној својини мења се и гласи:
„2.2. Промет пољопривредног земљишта“.

Члан 3.

После члана 72д додају се назив члана и члан 72ђ, који гласе:
„Услови за промет пољопривредног земљишта у приватној својини

Члан 72ђ

Држављанин државе чланице Европске уније пољопривредно земљиште у приватној својини, полазећи од Споразума, може стећи правним послом уз накнаду или без накнаде под условима прописаним овим законом.

Пољопривредно земљиште у приватној својини лице из става 1. овог члана може стећи ако:

- 1) је најмање десет година стално настањено у јединици локалне самоуправе у којој се врши промет пољопривредног земљишта;
- 2) обрађује најмање три године пољопривредно земљиште које је предмет правног посла уз накнаду или без накнаде;
- 3) има регистровано пољопривредно газдинство у активном статусу као носилац породичног пољопривредног газдинства, у складу са законом којим се уређује пољопривреда и рурални развој без прекида најмање десет година;
- 4) има у власништву механизацију и опрему за обављање пољопривредне производње.

Предмет правног посла из става 1. овог члана може да буде пољопривредно земљиште у приватној својини ако:

- 1) није пољопривредно земљиште које је у складу са посебним законом одређено као грађевинско земљиште;
- 2) не припада заштићеним природним добрима;
- 3) не припада или се не граничи са војним постројењем и војним комплексом и не налази се у заштитним зонама око војних постројења, војних

комплекса, војних објеката и објеката војне инфраструктуре, нити припада и не граничи се са територијом Копнене зоне безбедности.

Лице из става 2. овог члана може стећи у својину највише до 2 ha пољопривредног земљишта у приватној својини, ако су испуњени услови прописани овим законом.

Одредбе става 4. овог члана не примењују се у случају повраћаја имовине која се врши у складу са законима којима се уређује враћање одузете имовине бившим власницима.

Дужина периода прописана у ставу 2. тач. 1) – 3) овог члана утврђује се почевши од дана ступања на снагу овог закона.

Република Србија има право прече куповине пољопривредног земљишта у приватној својини које је предмет правног посла из става 1. овог члана.

Право прече куповине одобрава Влада на предлог Комисије.

Комисију из става 8. овог члана образују заједнички министар надлежан за послове пољопривреде и министар надлежан за послове финансија.

Министар надлежан за послове пољопривреде и министар надлежан за послове финансија споразумно прописују услове, рок, начин и поступак права прече куповине.

Правни посао из става 1. овог члана којим се врши промет пољопривредног земљишта у приватној својини закључен супротно одредбама овог закона, ништав је.”

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. став 1. тачка 9) Устава Републике Србије, којим је утврђено да Република Србија уређује и обезбеђује одрживи развој, систем заштите и унапређења животне средине, заштиту и унапређивање биљног и животињског света и тачки 12) Устава Републике Србије којим је утврђено да Република Србија уређује и обезбеђује развој Републике Србије, политику и мере за подстицање равномерног развоја поједињих делова Републике Србије, укључујући и развој недовољно развијених подручја; организацију и коришћење простора.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлози за доношење Предлога закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту садржани су у одредбама члана 63. став 2. Закона о потврђивању Споразума о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, бр. 83/08 и 12/14).

Законом о потврђивању Споразума о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране уређено је да ће поступању на снагу овог споразума Србија да допусти држављанима држава чланица Европске уније да стичу својину над непокретностима у Србији, уз потпуну и целисну примену постојећих поступака. У периоду од четири године од поступања на снагу овог споразума Србија ће постепено усклађивати своје законодавство које се односи на стицање својине над непокретностима у Србији како би држављанима чланица Европске уније осигурала исти третман као и својим држављанима.

Имајући у виду да услови за стицање својине над непокретностима - пољопривредним земљиштем држављана држава чланица Европске уније у складу са наведеним споразумом представљају материју коју је могуће уредити само законом, израђен је Предлог закона и предложено је његово доношење.

III. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона прописано је да се у Закону о пољопривредном земљишту мења члан 1. став 4. којим се прописује да страна физичка и правна лица не могу да буду власници пољопривредног земљишта, осим ако овим законом није другачије одређено у складу са Споразумом о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 83/08 и 12/14).

Чланом 2. Предлога закона врши се правнотехничка редакција назива пододељка 2.2. у складу са предложеном допуном.

Чланом 3. Предлога закона додаје се нови члан 72ј којим се прописују услови за стицање пољопривредног земљишта у приватној својини држављанима држава чланица Европске уније у складу са одредбама Споразума о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране, а које се односе на: лица, пољопривредно

земљиште, ограничења колико хектара пољопривредног земљишта у приватној својини може да се стекне. Одредбе овог закона које се односе на услове за стицање пољопривредног земљишта у приватној својини од стране држављана држава чланица Европске уније не примењују се у случају повраћаја имовине која се врши у складу са законима којима се уређује враћање одузете имовине бившим власницима. Такође, прописано је да Република Србија има право прече куповине пољопривредног земљишта у приватној својини које је предмет правног посла, где право прече куповине одобрава Влада на предлог Комисије у складу са овим законом. Уговор којим се врши промет пољопривредног земљишта у приватној својини закључен супротно одредбама овог закона, ништав је.

Чланом 4. Предлога закона прописано је ступање на снагу закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТАВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се, у складу са одредбом члана 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12- прецишћен текст), ради испуњења међународних обавеза и усклађивања прописа са прописима Европске уније.

Наиме, Предлогом закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту врши се усклађивање са Споразумом о стабилизацији и придрживању између Европских јединица и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране, којим је уређено да ће по ступању на снагу овог споразума Србија да допусти држављанима држава чланица Европске уније да стичу својину над непокретностима у Србији, уз потпуну и целисну примену постојећих поступака. У периоду од четири године од ступања на снагу овог споразума Србија ће постепено усклађивати своје законодавство које се односи на стицање својине над непокретностима у Србији како би држављанима чланица Европске уније осигурала исти третман као и својим држављанима (члан 63. став 2). Наведена одредба почиње да се примењује од 1. септембра 2017. године.

Имајући у виду наведено стекли су се услови за доношење овог закона по хитном поступку.

VI. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређује се планирање, заштита, уређење и коришћење пољопривредног земљишта, надзор над спровођењем овог закона и друга питања од значаја за заштиту, уређење и коришћење пољопривредног земљишта као добра од општег интереса.

Пољопривредно земљиште је добро од општег интереса за Републику Србију које се користи за пољопривредну производњу и не може се користити у друге сврхе, осим у случајевима и под условима утврђеним овим законом.

Овим законом образује се Управа за пољопривредно земљиште (у даљем тексту: Управа), као орган управе у саставу министарства надлежног за послове пољопривреде (у даљем тексту: Министарство) и уређује њен делокруг.

Власник пољопривредног земљишта не може бити страно физичко, односно правно лице, ОСИМ АКО ОВИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО У СКЛАДУ СА СПОРАЗУМОМ О СТАБИЛИЗАЦИИ И ПРИДРУЖИВАЊУ ИЗМЕЂУ ЕВРОПСКИХ ЗАЈЕДНИЦА И ЊИХОВИХ ДРЖАВА ЧЛАНИЦА, СА ЈЕДНЕ СТРАНЕ, И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, СА ДРУГЕ СТРАНЕ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС – МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ”, БР. 83/08 И 12/14 – У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: СПОРАЗУМ).

2.2. Промет пољопривредног земљишта у државној својини 2.2. ПРОМЕТ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

УСЛОВИ ЗА ПРОМЕТ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У ПРИВАТНОЈ СВОЈИНИ

ЧЛАН 72Б

ДРЖАВЉАНИН ДРЖАВЕ ЧЛАНИЦЕ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ ПОЉОПРИВРЕДНО ЗЕМЉИШТЕ У ПРИВАТНОЈ СВОЈИНИ, ПОЛАЗЕЋИ ОД СПОРАЗУМА, МОЖЕ СТЕЋИ ПРАВНИМ ПОСЛОМ УЗ НАКНАДУ ИЛИ БЕЗ НАКНАДЕ ПОД УСЛОВИМА ПРОПИСАНИМ ОВИМ ЗАКОНОМ.

ПОЉОПРИВРЕДНО ЗЕМЉИШТЕ У ПРИВАТНОЈ СВОЈИНИ ЛИЦЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СТЕЋИ АКО:

1) ЈЕ НАЈМАЊЕ ДЕСЕТ ГОДИНА СТАЛНО НАСТАЊЕНО У ЈЕДИНИЦИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ У КОЈОЈ СЕ ВРШИ ПРОМЕТ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА;

2) ОБРАЂУЈЕ НАЈМАЊЕ ТРИ ГОДИНЕ ПОЉОПРИВРЕДНО ЗЕМЉИШТЕ КОЈЕ ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРАВНОГ ПОСЛА УЗ НАКНАДУ ИЛИ БЕЗ НАКНАДЕ;

3) ИМА РЕГИСТРОВАНО ПОЉОПРИВРЕДНО ГАЗДИНСТВО У АКТИВНОМ СТАТУСУ КАО НОСИЛАЦ ПОРОДИЧНОГ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ГАЗДИНСТВА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПОЉОПРИВРЕДА И РУРАЛНИ РАЗВОЈ БЕЗ ПРЕКИДА НАЈМАЊЕ ДЕСЕТ ГОДИНА;

4) ИМА У ВЛАСНИШТВУ МЕХАНИЗАЦИЈУ И ОПРЕМУ ЗА ОБАВЉАЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНЕ ПРОИЗВОДЊЕ.

ПРЕДМЕТ ПРАВНОГ ПОСЛА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ ДА БУДЕ ПОЉОПРИВРЕДНО ЗЕМЉИШТЕ У ПРИВАТНОЈ СВОИНИ АКО:

1) НИЈЕ ПОЉОПРИВРЕДНО ЗЕМЉИШТЕ КОЈЕ ЈЕ У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ ОДРЕЂЕНО КАО ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ;

2) НЕ ПРИПАДА ЗАШТИЋЕНИМ ПРИРОДНИМ ДОБРИМА;

3) НЕ ПРИПАДА ИЛИ СЕ НЕ ГРАНИЧИ СА ВОЈНИМ ПОСТРОЈЕЊЕМ И ВОЈНИМ КОМПЛЕКСОМ И НЕ НАЛАЗИ СЕ У ЗАШТИТНИМ ЗОНАМА ОКО ВОЈНИХ ПОСТРОЈЕЊА, ВОЈНИХ КОМПЛЕКСА, ВОЈНИХ ОБЈЕКАТА И ОБЈЕКАТА ВОЈНЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ, НИТИ ПРИПАДА И НЕ ГРАНИЧИ СЕ СА ТЕРИТОРИЈОМ КОПНЕНЕ ЗОНЕ БЕЗБЕДНОСТИ.

ЛИЦЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СТЕЋИ У СВОИНИ НАЈВИШЕ ДО 2 НА ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У ПРИВАТНОЈ СВОИНИ, АКО СУ ИСПУЊЕНИ УСЛОВИ ПРОПИСАНИ ОВИМ ЗАКОНОМ.

ОДРЕДБЕ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ПРИМЕЊУЈУ СЕ У СЛУЧАЈУ ПОВРАЋАЈА ИМОВИНЕ КОЈА СЕ ВРШИ У СКЛАДУ СА ЗАКОНИМА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ВРАЋАЊЕ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ БИВШИМ ВЛАСНИЦИМА.

ДУЖИНА ПЕРИОДА ПРОПИСАНА У СТАВУ 2. ТАЧ. 1) – 3) ОВОГ ЧЛАНА УТВРЂУЈЕ СЕ ПОЧЕВШИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ИМА ПРАВО ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У ПРИВАТНОЈ СВОИНИ КОЈЕ ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРАВНОГ ПОСЛА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

ПРАВО ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ ОДОБРАВА ВЛАДА НА ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ.

КОМИСИЈУ ИЗ СТАВА 8. ОВОГ ЧЛАНА ОБРАЗУЈУ ЗАЈЕДНИЧКИ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ПОЉОПРИВРЕДЕ И МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА.

МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ПОЉОПРИВРЕДЕ И МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА СПОРАЗУМНО ПРОПИСУЈУ УСЛОВЕ, РОК, НАЧИН И ПОСТУПАК ПРАВА ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ.

ПРАВНИ ПОСАО ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА КОЈИМ СЕ ВРШИ ПРОМЕТ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У ПРИВАТНОЈ СВОИНИ ЗАКЉУЧЕН СУПРОТНО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА, НИШТАВ ЈЕ.

VII. АНАЛИЗА ЕФЕКАТА ЗАКОНА

1. Који проблем се решава овим законом?

Овим законом се решава питање испуњавања обавеза Републике Србије које су преузете на основу Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране, који се односи на стицање својине на непокретностима, односно дела који се односи на стицање пољопривредног земљишта.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Циљ доношења закона је уређивање услова за промет пољопривредног земљишта којим се осигурава исти третман држављанима држава чланица Европске уније као и домаћим држављанима, односно држављанима држава чланица Европске уније омогућава се стицање права својине на пољопривредном земљишту на територији Републике Србије под условима прописаним овим законом, а све у складу са одредбама Споразума о стабилизацији и придружидању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране.

3. Друга могућност за решавање проблема

Није могуће предложене измене и допуне Закона о пољопривредном земљишту решити на други начин, с обзиром на то да је Споразум о стабилизацији и придружидању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране прописана обавеза да се држављанима држава чланица Европске уније осигура исти третман за стицање пољопривредног земљишта на територији Републике Србије као и домаћим држављанима, а уређење услова за стицање у својину пољопривредног земљишта у приватној својини од стране држављана држава чланица Европске уније представља законску материју.

4. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема?

Ово питање није могуће уредити на други начин из разлога што је чланом 1. став 4. Закона о пољопривредном земљишту прописано да страна физичка и правна лица не могу бити власници пољопривредног земљишта, тако да је обавезу која произлази из Споразума о стабилизацији и придружидању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране, а која се односи на омогућавање стицања непокретности држављанима држава чланица Европске уније могуће једино решити доношењем овог закона.

5. На кога ће и како ће утицати предложена решења?

Предложено решење првенствено ће утицати на држављане држава чланица Европске уније којима се по први пут дозвољава могућност стицања пољопривредног земљишта на територији Републике Србије, с обзиром да је до сада била прописана забрана стицања пољопривредног земљишта од стране страних физичких лица.

6. Трошкови које ће примена закона изазвати код грађана и привреде, посебно малих и средњих предузећа?

За примену овог закона нису потребна финансијска средства која падају на терет грађана и привреде.

7. Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити?

Неће бити додатних трошкова доношењем овог закона.

8. Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишна конкуренција?

Овим законом није предвиђено стварање нових привредних субјеката. Ако се узме у обзир да су пољопривредни произвођачи у извесној мери привредни субјекти који учествују у процесу пољопривредне производње, онда овај закон отвара могућност за стварање нових привредних субјеката на тржишту што за последицу може имати стварање тржишне конкуренције, на основу могућности да се у процес пољопривредне производње укључе нови учесници.

9. Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону?

Овим законом је извршено усклађивање са Споразумом о стабилизацији и придружијању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране, а која се односи на омогућавање стицања непокретности држављанима држава чланица Европске уније, који је ступио на снагу 1. септембра 2013. године. Сходно томе, заинтересоване стране су имале прилику да се упознају са одредбама наведеног споразума.

10. Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава?

За спровођење овог закона није потребно предузимање додатних мера, с обзиром на то да се овим законом уређују услови за промет пољопривредног земљишта у приватној својини на територији Републике Србије од стране држављана држава чланица Европске уније на основу Споразума о стабилизацији и придружијању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНИМ ЗЕМЉИШТУ
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа - Влада

Предлагач - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде

2. Назив прописа

Предлог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту

Proposal Law on amendments to the Law on Agricultural Land

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа

Члан 63. став 2. Закона о потврђивању Споразума о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране (у даљем тексту: ССП) којом је уређено да ће по ступању на снагу овог споразума Србија да допусти држављанима држава чланица Европске уније да стичу својину над непокретностима у Србији, уз потпуну и целисходну примену постојећих поступака. У периоду од четири године од ступања на снагу овог споразума Србија ће постепено усклађивати своје законодавство које се односи на стицање својине над непокретностима у Србији како би држављанима чланица Европске уније осигурала исти третман као и својим држављанима.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума

1. септембар 2017. године

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума

У потпуности испуњена обавеза из ССП-а

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума

Не

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Не

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

Не

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима

Не

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност
Не

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

Не

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/EZ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Није предвиђена транспозиција прописа.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Не

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не